

A Bavli Story About A Sukkah, A Savta, and Misogyny

1. Textual context

Mishnah Sukkah 3:1

<p>A stolen or dried lulav – <i>pasul</i> (invalid) From an <i>Asherah</i> or “city led astray” – <i>pasul</i> Its top cut off, it’s leaves split – <i>pasul</i> Its leaves separated – <i>kosher</i> Rabbi Yehuda says, bind them at the top Palms from the Iron Mountain – <i>kosher</i> A lulav with three handbreadths to shake – <i>kosher</i></p>	<p>לולב הגזול והיבש פסול של אשירה ושל עיר הנדחת פסול נקטם ראשו נפרצו עליו פסול נפרדו עליו כשר רבי יהודה אומר יאגדנו מלמעלה ציני הר הברזל כשירות לולב שיש בו שלשה טפחים כדי לנענע בו כשר:</p>
---	--

Bavli Sukkah 29b-30a

<p>The Mishnah teaches it categorically and does not distinguish between the first and second day of the holiday. This makes sense for the dried one – it needs to be beautiful, and isn’t. But for the stolen one, it makes sense on the first day, as it is written “for yourselves” (Lev 23:40) which can be read as “from yours,” but on the second day, why not? Rabbi Yohanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yohai, “because it is a mitzvah that comes from a sin, as it says, ‘and you bring the stolen and the lame and the sick’ (Mal 1:13)” ... And Rabbi Yohanan said in the name of Rabbi Shimon ben Yohai, “What is the meaning of the verse, ‘Because I am the Lord who loves justice and hates robbery with a burnt offering’ (Isa 61:8) ... ” It was also stated, Rabbi Ami said, “A dried one is invalid because it is not beautiful, a stolen one is invalid because it is a mitzvah that comes from a sin. And this disagrees with Rabbi Yitzhak, as Rabbi Yitzhak bar Nahmani said that Shmuel said, “It was only taught on the first day, but on the second, because one fulfills one’s obligation with a borrowed one, one also fulfills it with a stolen one.”</p>	<p>קא פסיק ותני, לא שנא ביום טוב ראשון ולא שנא ביום טוב שני. בשלמא יבש - הדר בעינן, וליכא. אלא גזול, בשלמא יום טוב ראשון - דכתיב לכם - משלכם, אלא ביום טוב שני אמאי לא? אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה. שנאמר והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה... ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: מאי דכתיב כי אני ה' אהב משפט שונא גזל בעולה... אתמר נמי, אמר רבי אמי: יבש פסול מפני שאין הדר, גזול פסול משום דהוה ליה מצוה הבאה בעבירה. ופליגא דרבי יצחק. דאמר רבי יצחק בר נחמני אמר שמואל: לא שנו אלא ביום טוב ראשון, אבל ביום טוב שני, מתוך שיוצא בשאול - יוצא נמי בגזול.</p>
--	--

Bavli Sukkah 31a

<p>The rabbis taught, “A stolen sukkah and the one who erects <i>skakh</i> in the public domain, Rabbi Eliezer invalidates, and the sages make kosher.” ... But if one stole trees and used them as <i>skakh</i>, everyone agrees that he (the original owner) is only entitled to the monetary value of the trees.</p>	<p>תנו רבנן: סוכה גזולה, והמסכך ברשות הרבים. רבי אליעזר פוסל, וחכמים מכשירין... אבל גזל עצים וסיכך בהן - דברי הכל אין לו אלא דמי עצים.</p>
---	--

Bavli Sukkah 27b

<p>It is taught in a <i>baraita</i>, Rabbi Eliezer says, “Just like a person does not fulfill this obligation on the first day of the holiday with his friend’s lulav, as it says, ‘And take for yourselves on the first day the fruit of a beautiful tree, palm fronds (Lev 23:40)’ (can be read) ‘from your own,’ so too a person does not fulfill his obligation with his friend’s sukkah, as it says, ‘The holiday of Sukkot make <u>for yourself</u> seven days’ (Deut 16:13) (‘for you’ can be read) ‘from yours’ (Deut 16:13).” And the sages say, “Even though it says that a person does not fulfill his obligation on the first day with his friend’s lulav, a person fulfils his obligation with his friend’s sukkah, as it states, ‘all the citizens of Israel will sit in Sukkot (Lev 23:42) teaches that all of Israel is fit to sit in one sukkah.”</p>	<p>תניא, רבי אליעזר אומר: כשם שאין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חברו, דכתיב ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים - משלכם, כך אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים - משלך. וחכמים אומרים: אף על פי שאמר אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חברו, אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסכת - מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת.</p>
--	--

2. The Story, Bavli Sukkah 31a

	MS Oxford 366	MS Oxford 2677	Vilna Printing
<p>There was a woman that came in front of Rav Nahman. She said to him, “The exilarch and all of the rabbis (of the house of the exilarch) are sitting in a stolen sukkah.” (She screamed and screamed) and Rav Nahman didn’t look at her (/pay her attention). She said to him, “A woman whose father had 318 slaves is screaming in front of you and you don’t even look at her.” He said to them, “This one is a screamer, and she is only entitled to the monetary value of the wood.”</p>	<p>היא איתתא דאתיא לקמיה דרב נחמן אמרה ליה ריש גלותא וכולהו רבנן בסוכה גזולה יתבי צוחא ולא אשגח בה רב נחמן אמרה ליה איתתא דהוה לי לאבוהא תלת מאה ותמניסר עבדי צוחה קמיכו ולא אשגחיתו בה אמ' להו רב נחמן פעיתא היא דא אין לה אלא דמי עצים בלבד</p>	<p>היא אתתא דאתיא לקמיה דרב נחמן אמרא ליה ריש גלותא ורבנן בסוכה גזולה יתבי לא אשגחו בה אמרא לי להו אתתא דהוה ליה לאבוה תלת מאה ותמני סר עבדי לא משגחיתו בה אמ' להו רב נחמן פעיתא דא אין לה אלא דמי עצים בלבד</p>	<p>היא סבתא דאתיא לקמיה דרב נחמן, אמרה ליה: ריש גלותא וכולהו רבנן דבי ריש גלותא בסוכה גזולה הוו יתבי! צוחה ולא אשגח בה רב נחמן. אמרה ליה: איתתא דהוה ליה לאבוהא תלת מאה ותמני סרי עבדי צוחה קמיכו ולא אשגחיתו בה? אמר להו רב נחמן: פעיתא היא דא, ואין לה אלא דמי עצים בלבד.</p>

3. Rav Nahman and Others in Related Cases

Bavli Bava Kama 21a

<p>There was a man who built a mansion on the garbage dump of orphans. Rav Nahman confiscated his mansion from him. Should we say that Rav Nahman thinks that the one who resides in his friend's courtyard without his knowledge needs to pay him? (That one needs to pay rent while squatting in an uninhabited place?) Here originally Carmanians lived there and gave the orphans a little something. He said to them, "go appease the orphans" and he (the new owner) did not pay attention. Rav Nahman confiscated his mansion from him.</p>	<p>ההוא גברא דבנה אפדנא אקילקלתא דיתמי אגביה רב נחמן לאפדניה מיניה לימא קסבר רב נחמן הדר בחצר חבירו שלא מדעתו צריך להעלות לו שכר ההוא מעיקרא קרמנאי הוּו דיירי ביה ויהבי להו ליתמי דבר מועט א"ל זיל פייסינהו ליתמי ולא אשגח אגביה רב נחמן לאפדניה מיניה:</p>
--	--

Bavli Shabbat 54b-55a

Translation Geoffrey Herman, *A Prince without a Kingdom: The Exilarch in the Sasanian Era* (2012), 225.

Referenced by Shemuel Faust, *סיפורי הדרומה התלמודית*, (2011), 423-424.

<p>Rav Judah was sitting before Samuel. A certain woman came screaming before him but he paid no attention to her. He [Rav Judah] asked him: is the master not sensitive to [the scripture] "one who seals his ears from the cries of the poor, he too, will call and not be answered" (Prov. 21:13)?! He replied to him: <i>shinena!</i> Your head is in cold water and the head of your head in hot water! Behold! Mar 'Uqba the <i>Av bet-din</i> sits, as it is said (Jer. 21:12): "House of David, thus says the Lord, render judgment in the morning and save stolen things from the oppressor, lest the fire of my anger shall come out and consume, and there shall be no extinguisher on account of their evil deeds".</p>	<p>רב יהודה הוה יתיב קמיה דשמואל, אתאי ההיא איתתא קא צווחה קמיה, ולא הוה משגח בה. אמר ליה: לא סבר ליה מר אאטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא ולא יענה? אמר ליה: שיננא, רישך בקרירי, רישא דרישיך בחמימי; הא יתיב מר עוקבא אב בית דין. דכתיב בבית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם וגו'.</p>
---	--

4. 318 as a Possible Reference to Avraham

Rashi Sukkah 31a

<p>"Her father" – Avraham our father, those born in his house were three hundred and eighteen</p>	<p>לאבוהא - לאברהם אבינו, ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות.</p>
---	--

Genesis 14:11-16, translation Sefaria.org

<p>[The invaders] seized all the wealth of Sodom and Gomorrah and all their provisions, and went their way. They also took Lot, the son of Abram's brother, and his possessions, and departed; for he had settled in Sodom. A fugitive brought the news to Abram the Hebrew, who was dwelling at the terebinths of Mamre the Amorite, kinsman of Eshkol and Aner, these being Abram's allies. When Abram heard that his kinsman had been taken captive, he mustered his retainers,</p>	<p>וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רְכֻשׁ סְדֹם וְעִמְרָה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיֵּלְכוּ: וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רְכֻשׁוֹ בְּנֵי־אָבְרָם וַיֵּלְכוּ וְהוּא יָשֵׁב בְּסֹדֹם: וַיָּבֵא הַפְּלִיט וַיַּגֵּד לְאַבְרָם הָעֵבֶרֶתִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאַלְנֵי מְרָא הָאֲמֹרִי אֲחִי אֲשַׁפֵּל וְאֲחִי עֶזֶר וְהֵם בְּעֵלֵי בְרִית־אַבְרָם: וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי</p>
--	---

<p>born into his household, numbering three hundred and eighteen, and went in pursuit as far as Dan. At night, he and his servants deployed against them and defeated them; and he pursued them as far as Hobah, which is north of Damascus. He brought back all the possessions; he also brought back his kinsman Lot and his possessions, and the women and the rest of the people.</p>	<p>נשָׁבָה אֶתְיוּ וַיִּרְקוּ אֶת־חַיִּיכָיו יְלִידֵי בֵּיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדְּפוּ עַד־דָּן: וַיַּחַלְקוּ עֲלֵיהֶם אֶלְלָהּ הוּא וַעֲבָדָיו וַיִּגְבְּמוּ אֶת־חֹבֹהָ אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק: וַיָּשִׁב אֶת כָּל־הָרְכָשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אֶתְיוּ וְרַכְשׁוֹ הַשֵּׁיב וְגַם אֶת־הַנְּשִׂים וְאֶת־הָעָם:</p>
---	--

Bavli Bava Metzia 86b

<p>And this disagrees with Rabbi Hama the son of Rabbi Hanina because Rabbi Hama the son of Rabbi Hanina says and similarly it was taught in the school of Rabbi Ishmael: As a reward for three they merited three: As a reward for butter and milk, they merited the manna, as a reward for “and he stood with them,” they merited the clouds of glory, as a reward for “take for yourself a little water,” they merited Miriam’s well.</p>	<p>וּפְלִיגָא דְרַבִּי חַמָּא בְרַבִּי חַנִּינָא - דְּאָמַר רַבִּי חַמָּא בְרַבִּי חַנִּינָא, וְכֵן תַּנָּא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: בְּשֹׁכֵר שְׁלוֹשָׁה זָכוּ לְשִׁלְשָׁה, בְּשֹׁכֵר חַמָּאָה וְחֵלֶב - זָכוּ לְמָן, בְּשֹׁכֵר וְהוּא עִמָּד עֲלֵיהֶם - זָכוּ לְעַמּוּד הַעֲנָן, בְּשֹׁכֵר יָקַח נָא מֵעַט מִיַּם - זָכוּ לְבֵאֵרָה שֶׁל מִרְיָם.</p>
--	--

Bereshit Rabbah Vayiera 48 on Genesis 18:1

<p>“In the opening of the tent” A good opening opened for those passing and returning [a good opening opened] for converts ... Rabbi Abahu said, “A tent of gates of our father Avraham was open (on all sides).”</p>	<p>פֶּתַח הָאֵהֶל, פֶּתַח טוֹב פֶּתַח לְעוֹבְרִים וּלְשׁוֹבִיִּם, פֶּתַח טוֹב פֶּתַח לְגֵרִים ... א"ר אַבְהוּ אֵהֶל פֶּלֶן שֶׁל אַבְרָהָם אַבְרָהָם מְפֹלֵשׁ הִיָּה</p>
---	--

5. Questions

- How does the story relate to the surrounding discussion?
- What details stand out?
- What is the significance of 318?
- Which characters do you sympathize with?
- What emotions and dynamics motivate the characters?
- Are the details of the case provided?
- Is there significance to the setting on Sukkot?